

Urku & Aaria festivaali 2021

Festivalen Orgelnatt & Aria

Organ Night & Aria Festival

TAPIOLA SINFONIETTA
WALTERI TORIKKA – BARBORA HILPO – MARKO HILPO
JIMI JÄRVINEN – ARTTU SELONEN – ALEKSANTERI WALLIUS
TIMO MUSTAKALLIO – LAULUKILPAILUN VOITTAJAT
SUOMEN KANSALLISOOPPERA
PIIA RYTRÖNEN – VELI-PEKKA VARPULA
ESA PIETILÄ – PÉTUR SAKARI
SAMI LUTTINEN – TUULA HÄLLSTRÖM
MARIKA HÖLTÄ – HENRI UUSITALO

MUSIIKIN JA KESÄYÖN TAIKAA

urkuyofestival.fi

TURVALLISUUSOHJEET KONSERTTIYLEISÖLLE

Festivaalivieraiden turvallisuus on meille tärkeää.

Urkuyö ja Aaria noudattaa kaikissa järjestelyissään Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätöksiä sekä THL:n ja OKM:n ohjetta turvaetäisyyksistä ja hygieniakäytännöistä.

Pyydämme tutustumaan alla oleviin ohjeisiimme ja noudattamaan niitä konserttiin saapuessasi ja sen aikana.

- Ostathan lippusi ennakkoon Lippu.fi-verkkokaupasta tai asiointipisteestä! Näin vältämme jonojen syntyminen konserttipaikalle.
- Konserttipaikan myyntipisteessä voit maksaa ainoastaan maksukortilla.
- Ovella lipun ostavalta henkilöltä kirjataan ylös nimi ja puhelinnumero. Nämä tiedot hävitetään kaksi viikkoa konsertin jälkeen.
- Tulethan konserttiin vain terveenä! Tapahtumaan ei saa tulla, jos on lieviäkin sairastumiseen viittaavia oireita.
- Edellytämme konserttiyleisöltä kasvomaskin käyttöä, mikäli sille ei ole terveydellistä estettä.
- Huolehdiathan hyvästä käsi- ja yskimishygieniasta. Käsidesiä on tarjolla sisäänkäyntien luona.
- Konsertin kapasiteetti on rajallinen, jotta turvavälit voidaan säilyttää. Istuthan osoitetulle paikalle siten, että turvalliset etäisyydet säilyvät muuhun yleisöön.
- Huolehdiathan turvaväleistä myös jonottaessasi, istumapaikalle saapuessasi ja konsertista poistuessasi. Ruuhkautumisen välttämiseksi konsertista poistutaan rivi kerrallaan taaimmaisesta aloittaen.

Turvallista ja mukavaa konsertti-iltaa!

TO 29.7.2021 KLO 21
ESPOON TUOMIOKIRKKO

**TIMO MUSTAKALLIO -KILPAILUN
VOITTAJIEN KONSERTTI**

Johan Krogius, *tenori*
Jere Hölttä, *baritoni*
Tuula Hällström, *piano*

Johan Krogius voitti Timo Mustakallio -säätön palkinnon ja Jere Hölttä Suomen kulttuurirahaston Eero Rantala -rahaston palkinnon 18.7. Savonlinnassa pidetyssä kilpailussa.

Yhteistyössä Timo Mustakallio -säätö, Savonlinnan oopperajuhlat, Suomen kulttuurirahaston Eero Rantala -rahasto

OHJELMA

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)

”Dies Bildnis ist bezaubernd schön”,
Taminon aaria oopperasta Taikahuilu

Franz Schubert (1797-1828)

Kolme laulua sarjasta Die schöne
Müllerin (Wilhelm Müller)

- Am Feierabend, op. 25 nro 5
- Der Neugierige, op. 25 nro 6
- Mein!, op. 25 nro 11

Johan Krogius, tenori

Tuula Hällström, piano

Richard Strauss (1864–1949)

Die Georgine, op. 10 nro 4 (Hermann
von Gilm)

Die Nacht, op. 10 nro 3 (Hermann
von Gilm)

Morgen, op. 27 nro 4 (John Henry
Mackay)

Zueignung, op. 10 nro 1 (Hermann
von Gilm)

Jere Hölttä, baritoni

Tuula Hällström, piano

Gaetano Donizetti (1797-1848)

”Una furtiva lagrima”, Nemorinon aaria
oopperasta Lemmenjuoma

Jean Sibelius (1865–1957)

Längtan heter min arvedel, op. 86 nro 2
(Erik Axel Karlfelt)

Flickan kom ifrån sin älsklings möte,
op. 37 nro 5 (Johan Ludvig Runeberg)

Johan Krogius, tenori

Tuula Hällström, piano

Toivo Kuula (1883–1918)

Sinipiika, op. 23 nro 1 (V.A. Koskenniemi)

Kesäyö kirkkomaalla, op. 6 nro 1
(V.A. Koskenniemi)

Jere Hölttä, baritoni

Tuula Hällström, piano

Sergei Rahmaninov (1873-1943)

O, dolgo budu ja, op. 4 nro 3 (Afanasy
Fet)

Notsh’ petschel’na, op. 26 nro 12 (Ivan
Bunin)

Vesennije vody, op. 14 nro 3 (Fjodor
Tjuttšev)

Johan Krogius, tenori

Tuula Hällström, piano

Gioachino Rossini (1792-1868)

”Largo al factotum”, Figaron cavatina
oopperasta Sevillan parturi

Charles-François Gounod (1818–1893)

”Avant de quitter ces lieux”, Valentinin
rukous oopperasta Faust

Jere Hölttä, baritoni

Tuula Hällström, piano

Charles-François Gounod

”Salut demeure chaste et pure”, Faustin
aaria oopperasta Faust

Johan Krogius, tenori

Tuula Hällström, piano

Jean Sibelius

Tanken (Johan Ludvig Runeberg)

Johan Krogius, tenori

Jere Hölttä, baritoni

Tuula Hällström, piano

W.A. Mozart

“DIES BILDNIS IST BEZAUBERND
SCHÖN”, TAMINON AARIA OOPPE-
RASTA TAIKAHUILU

Emanuel Schikaneder, suom. Jubani Koivisto ja Jussi Tapola

Dies Bildnis ist bezaubernd schön,
wie noch kein Auge je gesehn!
Ich fühl es, wie dies Götterbild
mein Herz mit neuer Regung füllt.

Dies etwas kann ich zwar nicht nennen,
doch fühl ichs hier wie Feuer brennen:
soll die Empfindung Liebe sein?
Ja, ja, die Liebe ist's es allein!
Die Liebe, die Liebe,
die Liebe ist's allein!

O, wenn ich sie nur finden könnte!
O, wenn sie doch schon vor mir stände!
Ich würde warm und rein...
was würde ich?
Ich würde sie voll Entzücken
an diesen heißen Busen drücken,
und ewig wäre sie dann mein!

Franz Schubert

KOLME LAULUA SARJASTA DIE
SCHÖNE MÜLLERIN

Wilhelm Müller, suom. Erkki Pullinen

AM FEIERABEND

Hätt ich tausend Arme zu rühren!
Könnt ich brausend die Räder führen!
Könnt ich wehen durch alle Haine!
Könnt ich drehen alle Steine!
Daß die schöne Müllerin
merkte meinen treuen Sinn!

Kun katson kuvaa ihanaa
en kauniimpaa kai nähdä saa!
sen tunnen, sen tunnen, kuva taivainen
tuo oudon poltteen sydämeen.

On niin kuin hiukan sairastaisi,
tai liekki rintaa korventaisi.
Tältäkö tuntuu rakkaus?
Varmaan! Se on rakkaus, tunnen sen.
On rakkaus, on rakkaus,
on rakkaus, tunnen sen!

Oi jos vain hänet löytää voisin!
Jos hänet lähelleni saisin!
Niin voisin, voisin, hellästi,
vai kuinkahan?
Pian hänet voin täynnä huumaa,
jo painaa vasten rintaa kuumaa.
Ja ainiaan hän minun on!

VAPAAILTA

Olisipa minulla tuhat kättä työtä varten,
jaksaisinpa panna rattaat jyrisemään,
pystyisinpä tuulemaan lehtojen halki,
osaisinpa panna kivet pyörimään,
että se myllärin kaunis tyttö
huomaisi, miten uskollinen olen!

Ach, wie ist mein Arm so schwach!
Was ich hebe, was ich trage,
was ich schneide, was ich schlage,
jeder Knappe tut mir's nach.

Und da sitz ich in der großen Runde,
in der stillen kühlen Feierstunde,
und der Meister spricht zu allen:
Euer Werk hat mir gefallen;
und das liebe Mädchen sagt
allen eine gute Nacht.

DER NEUGIERIGE

Ich frage keine Blume,
ich frage keinen Stern;
sie können mir alle nicht sagen,
was ich erfähr so gern.

Ich bin ja auch kein Gärtner,
die Sterne stehn zu hoch;
mein Bächlein will ich fragen,
ob mich mein Herz belog.

O Bächlein meiner Liebe,
wie bist du heut so stumm!
Will ja nur eines wissen,
ein Wörtchen um und um.

Ja! heißt das eine Wörtchen,
das andre heißet nein,
die beiden Wörtchen schließen
die ganze Welt mir ein.

O Bächlein meiner Liebe,
was bist du wunderlich!
Will's ja nicht weitersagen,
sag, Bächlein, liebt sie mich?

Voi, miten voimani ovat heikot,
mitä nostankin, mitä kannankin,
mitä leikkaankin, mitä lyönkin,
kuka tahansa renkipoika pystyy samaan.

Ja siinä minä istun suuressa joukossa,
rauhallisena, viileänä iltahetkenä,
ja itse mestari sanoo kaikille yhteisesti:
”Olette tehneet hyvää työtä!”
ja se suloinen tyttökulta toivottaa
kaikille hyvää yötä.

UTELIAS

En minä kukilta kysy
enkä tähdiltäkään;
eivät ne osaa kertoa minulle sitä,
minkä niin mielelläni tahtoisin tietää.

Enhän minä mikään puutarhuri ole,
ja tähdet taas ovat liian korkealla;
puroltani minä kysyn,
onko sydämeni johtanut minut harhaan.

Voi, rakkauteni puro,
miksi sinä olet tänään niin vaiti
Minähän tahdon tietää vain yhden asian,
on kysymys pienestä sanasta.

”Kyllä” on toinen sana,
toinen puolestaan ”ei”,
näihin kahteen sanaan mahtuu
koko minun maailmani.

Voi rakkauteni puro,
kyllä sinä nyt olet kummallinen!
Enhän minä sitä muille kerro,
sano nyt, puro-kulta, rakastaako hän
minua.

MEIN!

Bächlein, laß dein Rauschen sein!
Räder, stellt eur Brausen ein!
All ihr muntern Waldvögelein,
groß und klein, endet eure Melodein!
Durch den Hain aus und ein
schalle heut ein Reim allein:
Die geliebte Müllerin ist mein! Mein!

Frühling, sind das alle deine Blümelein?
Sonne, hast du keinen hellern Schein?
Ach, so muß ich ganz allein,
mit dem seligen Worte mein,
unverstanden in der weiten Schöpfung
sein.

Richard Strauss

DIE GEORGINE

Hermann von Gilm, suom. Jere Hölttä

Warum so spät erst, Georgine?
Das Rosenmärchen ist erzählt,
Und honigsatt hat sich die Biene
Ihr Bett zum Schlummer ausgewählt.

Sind nicht zu kalt dir diese Nächte?
Wie lebst du diese Tage hin?
Wenn ich dir jetzt den Frühling brächte,
Du feurgelbe Träumerin,

Wenn ich mit Maitau dich benetzte,
Begöfse dich mit Junilicht,
Doch ach, dann wärst du nicht
die Letzte, Die stolze Einzige auch nicht.

Wie, Traum'rin, lock' ich vergebens?
So reich' mir schwesterlich die Hand,
Ich hab' den Maitag dieses Lebens Wie
du den Frühling nicht gekannt;

Und spät wie dir, du Feurgelbe,
Stahl sich die Liebe mir ins Herz;

MINUN!

Puro, et saa enää solista,
myllynrattaat, hillitkää jyminäanne,
metsän kaikki iloiset linnut,
suuret ja pienet, lopettakaa laulunne!
Lehdon halki kaikkiin suuntiin
kaikukoon tänään vain yksi laulu:
Se myllärin rakas tyttö on minun!

Kevät, tässäkö ovat kaikki sinun kukkasi?
Aurinko, etkö voisi paistaa yhtään
kirkkaammin? Voi! aivan yksinkö minä
jäänkin tämän ihanan sanan ”minun”
kanssa, eikä kukaan koko luomakunnassa
ymmärrä minua!

Miksi vasta niin myöhään, daalia?
Ruusujen satu on jo kerrottu,
ja hunajankylläinen mehiläinen
petinsä torkkuakseen valinnut.

Eikö sinulla ole liian kylmä näinä öinä?
Kuinka elät nämä päivät?
Jos toisin sinulle nyt kevään, sinä tulen-
keltainen haaveilija,

jos kostuttaisin sinut toukuokuun kas-
teella, kastelisin kesäkuun valolla,
voi, silloin et olisi viimeinen, etkä ylpeäs-
ti yksin.

Kuinka, haaveilija, houkuttelenko tur-
haan? Niinpä ojenna sisarillisesti kätesi,
Minulle tässä elämässä toukokuun päivä
on kuin sinulla, joka et kevättä tuntenut.

Ja myöhään, kuten sinä, tulenkeltainen,
varasti rakkaus sydämeni.

Ob spät, ob früh, es ist dasselbe Entzücken und derselbe Schmerz.

Myöhään taikka aikaisin, on se sama ilo ja sama tuska.

DIE NACHT

Hermann von Gilm, suom. Jere Hölttä

Aus dem Walde tritt die Nacht,
Aus den Bäumen schleicht sie leise,
Schaut sich um in weitem Kreise,
Nun gib Acht!

Alle Lichter dieser Welt,
Alle Blumen, alle Farben
Löscht sie aus und stiehlt die Garben
Weg vom Feld.

Alles nimmt sie, was nur hold,
Nimmt das Silber weg des Stroms
Nimmt vom Kupferdach des Doms
Weg das Gold.

Ausgeplündert steht der Strauch:
Rücke näher, Seel' an Seele,
O die Nacht, mir bangt, sie stehle Dich
mir auch.

MORGEN

John Henry Mackay, suom. Jere Hölttä

Und morgen wird die Sonne wieder
scheinen und auf dem Wege, den ich
gehen werde, wird uns, die Glücklichen,
sie wieder einen inmitten dieser
sonnenatmenden Erde...

Und zu dem Strand, dem weiten,
wogenblauen, werden wir still und
langsam niedersteigen,
Stumm werden wir uns in die Augen
schauen, und auf uns sinkt des Glückes
stummes Schweigen...

Metsästä astuu yö,
Puista hiipii se hiljaa
Katselee ympärilleen laajalti
Nyt, pidä varasi!

Kaikki valot tämän maailman,
Kaikki kukat, kaikki värit
Pyyhkii se pois ja varastaa lyhteet
alueelta.

Kaiken se ottaa, mikä on suloista.
Ottaa virrasta pois hopean,
Ottaa katedraalin kuparikatolta pois
kullan

Riistettynä seisoo pensaskin:
Siirry lähemmäksi, sielu vasten sielua;
Voi yö, pelkään sen varastavan myös
sinut minulta.

Ja huomenna aurinko tulee jälleen loistamaan, ja tiellä, jota tulen kulkemaan, tulee meidät, onnelliset, se jälleen yhdistämään keskellä tämän aurinkoa hengittävän maan.

Ja rannalle, leveälle, siniaaltoiselle,
Tulemme hiljaa ja hitaasti
asettautumaan,
Mykkinä tulemme tuijottamaan toistemme silmiin, ja yllemme laskeutuu onnen mykkä hiljaisuus

ZUEIGNUNG

Hermann von Gilm, suom. Jere Hölttä

Ja, du weißt es, teure Seele,
daß ich fern von dir mich quäle,
Liebe macht die Herzen krank,
habe Dank.

Einst hielt ich, der Freiheit Zecher,
hoch den Amethysten-Becher,
und du segnest den Trank,
habe Dank.

Und beschworst darin die Bösen,
bis ich, was ich nie gewesen,
heilig, heilig an's Herz dir sank,
habe Dank!

Gaetano Donizetti

”UNA FURTIVA LAGRIMA”, NEMO-
RINON AARIA OOPPERASTA LEM-
MENJUOMA

*Felice Romani Eugène Scriben mukaan,
suom. Erkki Pullinen*

Una furtiva lagrima
negl'occhi suoi spuntò:
quelle festose giovani
invidiar sembrò:
Che più cercando io vo?
M'ama, si, m'ama,
io vedo, io vedo.

Un solo istante i palpiti
del suo bel cor sentir!
I miei sospir confondere
per poco a suoi sospir!
I palpiti, i palpiti sentir!
Confondere i miei co'suoi sospir!
Cielo, si può morir;
di più non chiedo.

Kyllä, sinä tiedät sen, rakas sielu,
että minä kaukana sinusta itseäni kidu-
tan. Rakkaus tekee sydämet sairaiksi,
kiitos sinun!

Kerran nostin minä, vapauden juoppo,
korkealle ametistipikarin,
ja sinä siunasit juoman, kiitos siitä!

Ja manasit siitä pahat henget, kunnes
minä, mitä en koskaan ollut,
pyhänä, pyhänä sydämeesi upposin,
kiitos sinulle!

Yksi ainoa kyynel
livahti esiin hänen silmistään;
näitä hilpeitä nuoria
hän taitaa kadehtia:
Mitä muuta enää voisin haluta?
Hän rakastaa minua,
ymmärrän sen kyllä.

Vain yhden pienen hetken jos
saisin aistia hänen sydämensä lyönnit!
Antaa huokausteni sekoittua
hänen huokauksiinsa!
Aistia hänen sydämensä lyönnit!
Antaa huokaustemme yhtyä!
Taivas, silloin voisin vaikka kuolla;
enempää en pyydä.

Jean Sibelius

LÄNGTAN HETER MIN ARVEDEL

Erik Axel Karlfelt, suom. Erkki Pullinen

Längtan heter min arvedel,
slottet i saknadens dalar.
Sakta ett underligt strängaspel
tonar igenom dess salar.

Säg, vadan kväller du, klagande ström,
djupt ur de skumma gemaken,
du som mig sjunger om natten i dröm,
sjunger om natten mig vaken.

Vem är den själ som i suck och i ton
andas från hemliga strängar,
ljuvligt som doften från humlornas bon
flyter på gulnande ängar?
Somrarna blekna och solar gå ner,
timmarna varda mig tunga,
rosorna dofta i vissna kvarter,
minnena viska och sjunga.

Klinga, du klagande strängaspel,
sällskap i drömmande salar!
Längan heter min arvedel,
slottet i saknadens dalar.

FLICKAN KOM IFRÅN SIN
ÄLSKLINGS MÖTE

Johan Ludvig Runeberg, suom. Erkki Pullinen

Flickan kom ifrån sin älsklings möte,
kom med röda händer. – Modern sade:
”Varav rodna dina händer, flicka?”
Flickan sade: ”Jag har plockat rosor
och på törnen stungit mina händer.”

Åter kom hon från sin älsklings möte,
kom med röda läppar. – Modern sade:
”Varav rodna dina läppar, flicka?”

Kaipuu on minun perintöösani,
linna kaihon laaksossa.
Salaperäisten kielisoitinten ääni
kaikuu hiljaa sen salien halki.

Kerro, miksi kumpuat, sävelten valittava
virta, sieltä syvistä, hämäristä saleista,
sinä, joka laulat minut päivisin uneen,
laulat minut öisin hereille.

Kenen sielu siellä huokaavin sävelin
henkäilee salaisilta kieliltä,
yhtä ihanana kuin kimalaispesien tuoksu,
joka virtailee kultaisten ketojen yllä?
Kesät haalistuvat ja auringot laskevat.
tunnit tuntuvat yhä raskaammilta,
ruusut tuoksuvat kuihtuneissa penkeis-
sään, muistot kuiskivat ja laulavat.

Kaiu, valittava soitto,
ole seuranani haaveilevissa saleissa.
Kaipuu on minun perintöösani,
linna kaihon laaksossa.

Tyttö tuli rakastettuaan tapaamasta,
tuli kädet punaisina. – Äiti sanoi:
”Mistä ovat kätesi tulleet punaisiksi,
tyttö?” Tyttö sanoi: ”Olen poiminut ruu-
suja, ja piikit pistivät käsiini.”

Taas hän kerran tuli rakastettuaan tapaa-
masta, tuli huulet punaisina. – Äiti sanoi:
”Mistä ovat huulesi tulleet punaisiksi,
tyttö?”

Flickan sade: ”Jag har ätit hallon
och med saften målat mina läppar.”

Åter kom hon från sin älsklings möte,
kom med bleka kinder. – Modern sade:
”Varav blekna dina kinder, flicka?”
Flickan sade: ”Red en grav, o moder!
Göm mig där och ställ ett kors däröver,
och på korset rista som jag säger:

En gång kom hon hem med röda händer,
ty de rodnat mellan älskarns händer.
En gång kom hon hem med röda läppar,
ty de rodnat under älskarns läppar.
Senast kom hon hem med bleka kinder,
ty de bleknat genom älskarns otro.”

Sergei Rahmaninov
O, DOLGO BUDU JA
Afanasy Fet, suom. Jere Hölttä

O, dolgo budu ja,
v molchan’i notshi tajnoj,
Kovarnyj lepet tvoij, ulybku,
vzor slutshajnyj, perstam poslushnuju
volos, volos tvaih gustuju prjad’,
Iz myslej izgonjat’, i snova prizyvav’;

Sheptat’ i popravljat’ bylye vyrazhen’ja
Retshej moikh s toboj, ispolnennykh
smushchen’ja,
I v op’janenii, naperekor umu,
Zavetnym imenem budit’ nochnuju
mglu.

Tyttö sanoi: ”Olen poiminut vattuja,
ja niiden mehu on punannut huuleni.”

Taas kerran hän tuli rakastettuaan tapaa-
masta, tuli posket kalpeina. – Äiti sanoi:
”Mistä ovat poskesi tulleet kalpeiksi,
tyttö?” Tyttö sanoi: ”Valmista minulle
hauta, Äiti! Peitä minut siihen ja laita
risti sen päälle ja kirjoita ristiin, mitä nyt
sanon:

Kerran hän tuli kotiin kädet punaisina;
ne olivat punastuneet rakastajan käsien
välissä. Kerran hän tuli kotiin huulet
punaisina; ne olivat punastuneet rakasta-
jan huulten alla. Viimein hän tuli kotiin
posket kalvenneina; ne olivat kalvenneet
rakastajan uskottomuudesta.”

Voi, kuinka kauan tulenkaan olemaan
hiljaisuudessa yön salaisen,
petollista lepertelyäsi, hymyäsi, katset-
tasi, satunnaisia vilkaisujasi, sormiani
jotka tottelevat hiuksiasi, hiustesi paksuja
säikeitä. Pois ajatukset karkoita, ja uudel-
leen kutsu takaisin.

Kuiskaamaan ja korjaamaan menneitä
ilmaisuja, puheitani kanssasi, täynnä
hämmennystä,
ja juopuneena, huolimatta järjestä,
vaalitulla nimelläsi herätän yön pimey-
den.

NOCH' PECHAL'NA

Ivan Bunin, suom. Johan Krogius

Noch' pechal'na, kak mechty moi...
Daleko, v glukhoj stepi shirokoj,
Ogonek mersajet odinokij...
V serdche mnogo grusti i ljubvi.

No komu i kak razskazhesh' ty,
Chto zovjot tebja, chem serdche polno?
Put' dalek, glukhaja step' bezmolvna,
Noch' pechal'na, kak moi mechty.

VESENNIJE VODY

Fjodor Tjuttšev, suom. Juhani Koivisto

Jeshtshjo v poljah belejet sneg,
A vody uzh vesnoi shumjat,
Begut i budjat sonnyi breg,
Begut i bleshtshut, i glasjat.

Oni glasjat vo vse kontsy:
"Vesna idjot, vesna idjot!
My molodoi vesny gontsy,
Ona nas vyslala vperjod.

Vesna idjot, vesna idjot!"
I tihih, tjoplyh maiskih dnei
Rumjanya, svetlyi khorovod
Tolpitsja veselo za nei.

Yö on surullinen, niin ovat unetkin.
Kaukana, laajalla kaukaisella arolla,
yksinäinen valo välkkyy.
Sydämeni täyttyy surulla, ja rakkaudella.

Mutta kenelle, ja miten kertoisin,
mikä kutsuu sinua, täyttää sydämesi?
Pitkä on tie, piittaamaton on hiljainen
aro, yö on surullinen, niin ovat unetkin.

Vielä pelloilla valkoisena hohtaa lumi
mutta vedet kohisevat jo keväisesti,
juoksevat ja herättävät unisen rannan,
juoksevat, kimaltavat, kuuluttavat,

kuuluttavat joka suuntaan:
"Kevät tulee! Kevät tulee!
Me olemme nuoren kevään viestinviejiä,
hän lähetti meidät edeltä.

Kevät tulee! Kevät tulee!"
Ja hiljaisten, lämpimien toukokuun
päivien kirkasta valoa hohtava joukko
tanssii hänen takanaan.

Gioachino Rossini

“LARGO AL FACTOTUM”, FIGARON
CAVATINA OOPPERASTA SEVILLAN
PARTURI

Cesare Sterbini, suom. Jere Hölttä

Largo al factotum della città.
Presto a bottega che l'alba è già.
Ah, che bel vivere, che bel piacere per un
barbiere di qualità!
Ah, bravo Figaro! Bravo, bravissimo!
Fortunatissimo per verità!

Pronto a far tutto, la notte e il giorno
sempre d'intorno in giro sta.
Miglior cuccagna per un barbiere, vita
più nobile, no, non si da.
Rasori e pettini, lancette e forbici, al mio
comando tutto qui sta.
V'è la risorsa, poi, de mestiere
colla donnetta... col cavaliere...

Tutti mi chiedono, tutti mi vogliono,
donne, ragazzi, vecchi, fanciulle:
Qua la parruca... Presto la barba...
Qua la sanguigna...
Presto il biglietto...
Qua la parruca, presto la barba,
Presto il biglietto, ehi!
Figaro! Figaro! Figaro!
Ahimè, che furia!
Ahimè, che folla!

Uno alla volta, per carità! Figaro!
Son qua.
Ehi, Figaro! Son qua. Figaro qua, Figaro
là, Figaro su, Figaro giù.

Pronto prontissimo son come il fulmine:
sono il factotum della città.
Ah, bravo Figaro! Bravo, bravissimo; a te
fortuna non mancherà.

Tietä kaupungin yleismiehelle!
Nopeasti putiikkiin, sillä aamunkoitto
sarastaa jo.. Ah, kuinka ihana elämä,
kuinka ihana ilo parturilla laadukkaalla
Hyvä Figaro! Hyvä, loistavaa!
Varsin onnekas todellakin!

Valmis tekemään kaikkea, öisin ja päivi-
sin, aina siellä täällä kierroksella.
Parasta runsautta parturille, jalompaa
elämää ei olekaan!
Partaveitset ja kammat, lansetit ja sakset
käskyni mukaan kaikki täällä ovat.
Tässä perustarvikkeita sitten, työntekoon
naisten kanssa... herrasmiesten kanssa...

Kaikki minua kysyvät, kaikki minut ha-
luavat, naiset, pojat, äijänkappänät, tytöt:
Tänne peruukki... pian parta...
Tässä verenvuotoon...
Pian kuitti...
Tänne peruukki... pian parta...
Pian kuitti...
Figaro! Figaro! Figaro!
Voi kauhistus, mikä vimma!
Voi kauhistus, mikä väkijoukko!

Yksi kerrallaan, hyvän tähden! Figaro!
Olen täällä.
Hei Figaro! Olen täällä. Figaro tänne,
Figaro sinne, Figaro ylös, Figaro alas.

Vikkelistä vikkelin olen kuin salama:
Olen kaupungin yleismies.
Ah, hyvä Figaro! Loistavaa; Sinulta ei
onnea puutu.

Charles-François Gounod
“AVANT DE QUITTER CES LIEUX”,
VALENTININ RUKOUS OOPPERASTA
FAUST

*Jules Barbier ja Michel Carre Johann
Wolfgang von Goethen mukaan , suom. Jere
Hölttä*

O sainte médaille,
qui me viens de ma sœur,
au jour de la bataille, pour écarter la
mort, reste là sur mon cœur!

Avant de quitter ces lieux,
sol natal de mes aïeux
A toi, seigneur et Roi des cieux ma sœur
je confie,
Daigne de tout danger toujours, toujours
la protéger Cette sœur si chérie!

Délivré d'une triste pensée
j'irai chercher la gloire,
la gloire au seins des ennemis,
Le premier, le plus brave au fort de la
mêlée, j'irai combattre pour mon pays.
Et si vers lui, Dieu me rappelle,
je veillerai sur toi fidèle,
o Marguerite!

Avant de quitter ces lieux,
sol natal de mes aïeux,
A toi, seigneur et Roi des cieux,
ma sœur je confie!
O Roi des cieux, jette les yeux, protège
Marguerite, Roi des cieux!

Oi pyhä medaljonki
jonka sain siskoltani
taistelun päiviksi, kuolemaa karttaakseni,
pysy siinä sydämelläni

Ennen kuin poistun näiltä seuduilta,
esi-isieni synnyinmaalta,
Sinun haltuusi, Herra ja taivaan kunin-
gas uskon sisareni,
Kaikilta vaaroilta aina, aina häntä suojele
tätä sisarta niin rakasta!

Vapaana kaikista murheellisista ajatuk-
sista käyn etsimään kunniaa,
kunniaa vihollisten keskellä,
Ensimmäisenä, rohkeimpana kovas-
sa taistelussa, käyn taistoon kotimaani
puolesta. Ja jos luokseen Jumala minut
kutsuu, valvon sinua uskollisesti,
Oi, Margerite!

Ennen kuin poistun näiltä seuduilta,
esi-isieni synnyinmaalta,
Sinun haltuusi, Herra ja taivaan kunin-
gas uskon sisareni,
Oi taivaan kuningas, laske katseesi alas,
suojele Margeriteä, taivaan kuningas!

“SALUT DEMEURE CHASTE ET
PURE”, FAUSTIN AARIA OOPPERASTA
FAUST

Jules Barbier ja Michel Carre Johann Wolfgang von Goethen mukaan , suom. Marjatta Sario

Quel trouble inconnu me pénètre?
Je sens l'amour s'emparer de mon être!
O Marguerite,
à tes pieds me voici!

Salut! demeure chaste et pure...
où se devine la présence
d'une âme innocente de divine...
Que de richesse en cette pauvreté!
En ce réduit, que de félicité!...

O Nature,
c'est là que tu la fis si belle!
C'est là que cette enfant
a dormi sous ton aile,
a grandi sous tes yeux.
Là que ton haleine
enveloppant som âme,
tu fis avec amour
épanouir la femme.
En cet ange des cieux!

Salut! demeure chaste et pure,
où se devine la présence
d'une âme innocente et divine!...

Mikä outo hämmennys minut täyt-
tääkään. Tunnen rakkauden valtaavan
minut. Oi Margaretha.
Tässä minä olen jalkojesi juuressa.

Ole tervehditty neitseellinen ja puhdas
asumus, missä aistii viattoman ja juma-
laisen sielun läsnäolon.
Millaisen rikkauden tämä köyhyys
kätkeekään. Millaisen autuuden tämä
talopaha.

Oi Luonto,
täällä sinä teit hänestä niin kauniin!
Täällä tuo lapsonen
on nukkunut siipiesi suojassa,
varttunut silmiesi alla.
Täällä sinä
kiedoit hänet henkeesi
ja herätit rakkaudella naisen
tässä taivaan enkelissä.
Täällä, niin, juuri täällä!

Ole tervehditty neitseellinen ja puhdas
asumus, missä voi aistia viattoman ja
jumalaisen olennon läsnäolon.

Jean Sibelius

TANKEN

*Johan Ludvig Runeberg, suom. Erkki
Pullinen*

Tanke, se hur fogeln svingar
Under molnet lätt och fri;
Äfven du har dina vingar
Och din rymd att flyga i.

Klaga ej, att du vid gruset
Som en fånge binds ännu;
Lätt som fogeln, snabb som ljuset,
Mer än båda fri är du.

Är det gladt på jorden, hvila
Bland dess fröjder glad också,
Är det sorgligt, ila, ila
Bort till högre verldar då.

Ajatus, katso, miten lintu kaartelee
pilven alla kevyesti ja vapaana;
sinullakin on omat siipesi
ja avaruutesi, jossa voit lentää.

Älä valita, että olisit sidottu
maalliseen vangin lailla;
olethan kevyt kuin lintu, nopea kuin
valo, ja vapaampi kuin kumpikaan niistä.

Jos maan päällä on hauskaa, viivy
toki sen ilojen parissa;
jos siellä on murhetta, kiiruhda
silloin kohti korkeampia maailmoita.

JOHAN KROGIUS, TENORI

Johan Krogius (s. 1998) on suomalainen tenori. Hän aloitti lauluopintonsa Musikinstitutet Kungsvägenissa opettajanaan Rabbe Österholm ja on sittemmin jatkanut opintojaan Tehi Sulonen-Georgin johdolla Helsingin Konservatoriolla. Hän on saanut lauluvalmennusta myös Ingrid Hawkingilta, Peter Achrenilta, Aki Alamikkotervolta, Jyrki Korhoselta ja Heikki Oramalta.

Johan Krogius on Timo Mustakallio -kilpailun vuoden 2021 voittaja. Hän on toiminut oopperalaulajana muun muassa Ooppera Boxin, Helsingin Oopperayhdistyksen ja Savonlinnan Oopperajuhlien produktioissa. Johan Krogiuksen roolisuorituksiin kuuluvat muun muassa Pong Puccinin oopperassa Turandot, John Styx Offenbachin oopperassa Orfeus manalassa ja Kungen Damströmin Dumme kungen -oopperassa. Johania voi nähdä Beethovenin Fideliossa Jaquinon roolissa Urkuyö ja Aarian produktiossa, joka on yhteistyö Tapiola Sinfoniettan ja Espoon Kaupunginteatterin kanssa. Fidelion ensi-ilta on 24.8. Tapiola-salissa.

JERE HÖLTÄ, BARITONI

Oululaislähtöisen Jere Höltän (s. 1995) ensimmäisiä laulunopettajia olivat Aila Knihtilä ja Vladimir Nedvizhai. Vuonna 2017 hän aloitti opinnot Oulun ammattikorkeakoulussa Markku Liukkosen oppilaana ja keväällä 2020 hän valmistui musiikkipedagogiksi. Tällä hetkellä häntä opettaa Sirkka Parviainen Taideyliopiston Sibelius-Akatemiassa. Ammattiopinnoissa hänellä on ollut tukenaan myös Mari Leppävuori.

Hölttä on opintojensa ohessa konsertoinut aktiivisesti seurakunnissa ja erilaisten järjestöjen tilaisuuksissa sekä toiminut muun muassa Oulun yliopiston kamariorkesterin solistina. Teatteritautaa hänellä on kesäteatterista musikaaliin ja lastenoopperasta opetettiin.

Parhailtaan Hölttä on mukana Ilkka Kuusiston Taipaleenjoki -oopperassa (OperArt) tehden Antinahan ja Asunnan rooleja. Työn alla on myös Danilon rooli

Franz Leharin Iloinen leski -operetissa (OperArt). Lauluopintojensa ja -töidensä ohessa Hölttä opettaa laulua aktiivisesti ja on tehnyt muun muassa musiikinharjoittajan tehtäviä Kivinokan kesäteatterissa.

Jere Hölttä voitti vuoden 2021 Timo Mustakallio -kilpailussa Suomen Kulttuurirahaston Eero Rantalan rahaston palkinnon.

TUULA HÄLLSTRÖM, PIANO

Tuula Hällström on intohimoinen liedpianisti. Voittuaan Suomen ainoan liedpianistikilpailun vuonna 1999 Hällström on konsertoinut aktiivisesti useiden eri laulajien kanssa, viimeisimmäksi muun muassa Tuuli Takalan, Kristian Lindroosin, Waltteri Torikan, Mari Palon, Essi Luttisen, Ville Rusasen, Mika Pohjosen ja Juho Punkerin kanssa.

Hällström on toiminut vakituisena pianistina sekä valtakunnallisissa Timo Mustakallio -laulukilpailussa, Lappeenrannan laulukilpailussa, Kangasniemen laulukilpailussa, Sibelius-laulukilpailussa että kansainvälisessä Mirjam Helin -laulukilpailussa. Hällströmin laajaan repertuaariin mahtuu niin liedkirjallisuuden keskeisimmät teokset kuin oopperamusiikkikin, operettia ja kevyempää musiikkia unohtamatta. Lisäksi Hällström on päässyt pianon ääressä myös näyttelemään muun muassa Makuukamarioopperassa, jonka on säveltänyt Jaakko Kuusisto ja ohjannut Pertti Sveholm. Hällström on konsertoinut Suomessa useimmilla merkittävillä musiikkijuhlilla. Muista maista mainittakoon Ruotsi, Italia, Viro, Puola, Englanti, Unkari, USA, Venäjä ja Japani. Hän on äänittänyt myös useita liedlevytyksiä.

Opintonsa Hällström aloitti Länsi-Helsingin Musiikkiopistossa opettajanaan muun muassa Collin Hansen, jonka kanssa yhteistyö jatkui myös Sibelius-Akatemiassa. Keväällä 2003 hän suoritti pianodiplominsa erinomaisin arvosanoin opettajanaan professori Erik T. Tawaststjerna. Nykyään Hällström toimii itse Sibelius-Akatemian laulumusiikin osaston tuntiopettajana.

YHTEISTYÖSSÄ KESÄLLÄ 2021

ESPOO
ESBO

KulttuuriEspoo

KIRKKO ESPOOSSA[†]
Espoon seurakuntayhtymä

Tapiola Sinfonietta
Kansan Sivistysrahasto / Päivi ja Paavo Lipposen rahasto
Savonlinnan oopperajuhlat / Timo Mustakallio -laulukilpailu
Eero Rantalan rahasto
Suomen kansallisooppera ja -baletti
Espoon kaupunginteatteri
Espoon tuomiokirkkoseurakunta
Esbo svenska församling
Yleisradio
Finland Festivals
Keikalla.fi
Lippu.fi
Fantastico Production

MUSIIKIN JA
KESÄYÖN TAIKAA

KESÄKUU

3.6. Avajaiskonsertti: Suvi-illan klassikot

Walteri Torikka, *baritoni*Barbora Hilpo, *alttoviulu*Marko Hilpo, *piano*

10.6. Matvejeff & Katajala &

Tapiola Sinfonietta

Ville Matvejeff, *kapellimestari*Tuomas Katajala, *tenori*

Tapiola Sinfonietta

17.6. Kesäyön sävelsäihkettä

Marika Hölttä, *koloratuurisopraano*Henri Uusitalo, *basso*Erkki Korhonen, *piano*

24.6. Juhannusiltamat

Piia Rytönen, *sopraano*Veli-Pekka Varpula, *tenori*Erkki Korhonen, *piano ja urut*

HEINÄKUU

1.7. Fantastisia konserttoja ja improvisaatioita

Benjamin Alard, *urut ja cembalo*Aapo Häkkinen, *cembalo*

Helsingin Barokkiorkesterin yhtye

8.7. Jorma Panula: Peltomiehen rukous

Elja Puukko, *baritoni*

jousikvartetti

johtaa Jorma Panula

15.7. Urkuvirtuoosit irti!

Jimi Järvinen,

Arttu Selonen,

Aleksanteri Wallius, *urut*

22.7. Valkeiden öiden romantiikkaa

Stefan Astakhov, *baritoni*Kiril Kozlovski, *piano*

29.7. Timo Mustakallio -kilpailun voittajat 2021

Tuula Hällström, *piano*

ELOKUU

5.8. Suomen kansallisooppera: Salainen kutsu

Tarmo Peltokoski, *kapellimestari*Sonja Herranen, *sopraano*

Suomen kansallisoopperan orkesteri

12.8. Liedin vuodenajat

Sami Luttinen, *basso*Tuula Hällström, *piano*

19.8. Improvisaation helmiä ja klassikoita

Esa Pietilä, *saksofoni*Pétur Sakari, *urut*

24.8.–28.8. Ludwig van Beethoven: Fidelio

Liput alk. 10 €, Lippu.fi

Katso ajankohtaiset tiedot

urkuyofestival.fi

ja Facebookissa